

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **A. T.** ,
skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i innych..
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2020 r.
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W.
z dnia 31 maja 2019 r. , sygn. akt IV K (...)
utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w W.
z dnia 5 listopada 2019 r. , sygn. akt IX Ka (...)

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 maja 2019 r., sygn. akt IV K (...) Sąd Rejonowy w W. skazał A. T. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten , który dotyczył także P. T. zaskarżył obrońca A. T. oraz sam P. T. .Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 5 listopada 2019 r. , sygn. akt IX Ka (...) – zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od tego wyroku obrońca skazanego A. T. wniosła kasację w której zawarła wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, do czasu rozstrzygnięcia kasacji , ponieważ natychmiastowe wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować poważne skutki dla skazanego.

Odnosnie tego wniosku obrońca – w końcowych fragmentach kasacji - stwierdziła jedynie , że jest on „motywowany charakterem postawionych w kasacji zarzutów , które pozwalają na stwierdzenie , że niezasadnie przypisano skazanemu odpowiedzialność za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i wymierzono karę pozbawienia wolności 2 lata i 6 miesięcy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Choć norma ta nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Nadto potrzeba zastosowania wskazanej w art. 532 k.p.k. instytucji może też zaistnieć wówczas , gdy wystąpi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji , widoczne *prima vista*.

Odnosząc te rozważania do realiów rozpoznawanej sprawy wypada zauważyć iż , że skarżąca nie przedstawiła argumentów , które mogłyby przemawiać za wstrzymaniem wykonania zaskarżonego wyroku.

Brak jest zatem podstaw do uwzględnienia wniosku , tym bardziej zważywszy na to , że zaskarżony wyrok jest prawomocny i przez to - jak to już nadmieniono - powinien być wykonywany niezwłocznie.

Samo wniesienie kasacji nie wystarcza do uznania zasadności złożonego w trybie art. 532 k.p.k. wniosku.

Niezależnie od tego – stwierdzić należy - że zarzuty podnoszone w kasacji (jakkolwiek niewątpliwie liczne i rozbudowane) obecnie nie jawą się jako na tyle oczywiste - zwłaszcza w kontekście wymogów wskazanych w art. 519 k.p.k. oraz

art. 523 § 1 k.p.k. - trafne (nie przesądzając jednakże o ostatecznej ich ocenie możliwej do dokonania dopiero po rozpoznaniu kasacji) , by to miało przesądzać o zasadności przedmiotowego wniosku.

Sąd Najwyższy nie dopatrył się też z urzędu innych powodów, dla których wykonanie orzeczonej kary miałoby rzeczywiście wiązać się dla skazanego ze szczególnymi, nadzwyczajnymi uciążliwościami. To , że w chwili sporządzenia kasacji skazany przebywał w szpitalu jeszcze takich ich nie stanowi , tym bardziej , że z pisma obrońcy z dnia 13 stycznia 2020 r. wynika , że został zwolniony ze szpitala (k.1867) , a na wyznaczone w postępowaniu wykonawczym badanie psychiatryczne w dniu 10 marca 2020 r. nie stawiał się (k.1928), po czym dopiero postanowieniem z dnia 25 września 2020 r., sygn. akt V Ko [...] odroczone skazanemu wykonanie owej kary pozbawienia wolności do dnia 25 marca 2021 r.(k.2059).

W opisanych warunkach Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania szczególnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.